

2009. június 3-án benyújtott kereset — Freistaat Sachsen kontra Bizottság

(T-215/09. sz. ügy)

(2009/C 180/107)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Freistaat Sachsen (képviselők: U. Soltész és P. Melcher)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság az EK 231. cikk első bekezdésének megfelelően semmisítse meg a 2009. március 24-i C (2009) 2010 végleges bizottsági határozatot (NN 4/2009, korább N 361/2008 — Németország, drezdai repülőtér), amennyiben abban a Bizottság megállapítja, hogy a Németország által a drezdai repülőtérre a fel- és leszállópálya újjáépítéséhez és meghosszabbításához nyújtott tőkehozzájárulás az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül és

— az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának eljárási szabályzata 87. cikke 2. §-ának értelmében a Bizottságot kötelezze a felperesek részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes kifogásolja a 2009. március 24-i C (2009) 2010 végleges bizottsági határozatot (NN 4/2009, korább N 361/2008 — Németország, drezdai repülőtér), amelyben a Bizottság az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján a közös piaccal összeegyeztethető intézkedésként engedélyezte a Németország által a drezdai repülőtérre a fel- és leszállópálya újjáépítéséhez és meghosszabbításához nyújtott tőkehozzájárulást. Kéri a határozat annyiban történő semmisnek nyilvánítását, amennyiben a Bizottság a vitatott intézkedést állami támogatásnak minősíti.

Keresete alátámasztására a felperes először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság az állami támogatásra vonatkozó jognak a jelen vitatott intézkedésre történő alkalmazásával az EK-Szerződés hatáskörmegosztását és az 5. cikk első bekezdésében foglalt korlátozott egyedi hatáskörátruházás elvét megsértette. Az infrastruktúra kialakításának állami finanszírozása, amelyhez objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes feltételekkel valamennyi potenciális felhasználó hozzáfér, általános gazdaságpolitikai intézkedésként főszabály szerint nem tartozik az állami támogatásokra vonatkozó jogi szabályozás hatálya alá.

Második jogalapként a felperes azt kifogásolja, hogy a Flughafen Dresden GmbH-t a régi fel- és leszállópálya újjáépítés révén való lecserélése tekintetében az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vállalkozásnak minősítették.

Ezen kívül a felperes előadja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a Flughafen Dresden GmbH esetében különleges célra létrehozott állami társaságról („single purpose vehicle”) van szó, amely magánjogi szervezeti formát ölt, és így az állam által rendelkezésére bocsátott, a feladatai ellátásához szükséges

eszközök tekintetében nem minősülhet támogatás kedvezményezettjének.

Negyedik jogalapjában azt kifogásolja a felperes, hogy az alkalmazott 2005. évi iránymutatások⁽¹⁾ az elsődleges közösségi jogba ütköznek, mivel a regionális repülőterek üzemeltetőinek vállalkozási jellege hiányában érdemben alkalmazhatatlanok és ellentmondanak önmaguknak. A 2005. évi iránymutatásoknak ki kellett volna egészíteni az 1994. évi iránymutatásokat⁽²⁾, nem pedig annak helyébe lépni. A 2005. évi iránymutatások a repülőterek létrehozására is kiterjesztik az állami támogatásokra vonatkozó jogi szabályozást. E tevékenységet a korábbi, továbbra is hatályos 1994. évi iránymutatások kifejezetten kivették az állami támogatásokra vonatkozó jogi szabályozás hatálya alól.

Ötödik jogalapjában másodlagosan arra hivatkozik a felperes, hogy a vitatott intézkedés az Altmark Trans ügyben hozott ítélet⁽³⁾ valamennyi feltételét teljesíti és végül ezért sem minősül támogatásnak.

⁽¹⁾ A Bizottság közleménye — A repülőterek finanszírozására és a regionális repülőterekről közlekedő légitársaságoknak nyújtott indulási célú állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatásokról, HL 2005. C 312, 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság közleménye — Az EK-Szerződés 92. és 93. cikkének, valamint EGT-megállapodás 61. cikkének a légi közlekedést érintő állami támogatásokra való alkalmazása, HL 1994. C 350, 5. o.

⁽³⁾ A Bíróság C-280/00. sz., Altmark Trans und Regierungspräsidium Magdeburg ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletének [EBHT 2003, I-7747] 88. pontja.)

2009. június 3-án benyújtott kereset — Mitteldeutsche Flughafen és Flughafen Dresden kontra Bizottság

(T-217/09. sz. ügy)

(2009/C 180/108)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Mitteldeutsche Flughafen AG (Lipcse, Németország) és Flughafen Dresden GmbH (Drezda, Németország) (képviselők: M. Núñez-Müller és M. le Bell ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság az EK 231. cikk első bekezdésének megfelelően semmisítse meg a 2009. március 24-i C (2009) 2010 végleges bizottsági határozatot (NN 4/2009, korább N 361/2008 — Németország, drezdai repülőtér), amennyiben abban a Bizottság megállapítja, hogy a Németország által a drezdai repülőtérre a fel- és leszállópálya felújításának és meghosszabbításának finanszírozása állami támogatásnak minősül és

— az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek kifogásolják a 2009. március 24-i C (2009) 2010 végleges bizottsági határozatot (NN 4/2009, korábbi N 361/2008 — Németország, drezdai repülőtér), amelyben a Bizottság az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján a közös piaccal összeegyeztethető intézkedésként engedélyezte a Németország által a drezdai repülőtérre a fel- és leszállópálya újjáépítéséhez és meghosszabbításához nyújtott tőke-hozzájárulást. A felperesek kérik a határozat annyiban történő semmisnek nyilvánítását, amennyiben a Bizottság a vitatott intézkedést állami támogatásnak minősíti.

Keresetük alátámasztására a felperesek először is arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette az EK 5. cikkben foglalt hatáskörmegosztást és korlátozott egyedi hatáskör-átruházás elvével az EK hatáskörmegosztása alapján nem rendelkezik hatáskörrel a vitatott intézkedés vizsgálatához. A reptéri kapacitásra vonatkozó tervezési és infrastruktúráért való felelősség az Európai Unió tagállamainak eredeti hatáskörébe tartozik.

Második jogalként a felperesek az EK 87. cikk megsértésére hivatkoznak. Előadják, hogy a Bizottság 1994. évi iránymutatásokban ⁽¹⁾ kifejezetten tagadta az állami támogatásokra vonatkozó közösségi jogi szabályozásnak a reptéri infrastruktúrát érintő intézkedésekre való alkalmazását. Ezen iránymutatások továbbra is alkalmazandók, mivel nem ütköznek sem az Európai Bíróság által értelmezett elsődleges jogba, és a Bizottság sem helyezte azokat érvényesen hatályon kívül. Az 1994. évi iránymutatásokat különösen a 2005. évi iránymutatások ⁽²⁾ sem helyezték hatályon kívül. A felperesek másodlagosan előadják, hogy a 2005. évi iránymutatások nem alkalmazhatók.

A Flughafen Dresden GmbH a vitatott intézkedést tekintve általános értelemben az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében véve nem vállalkozásnak minősül, hanem hatóságnak. Továbbá hiányzik az állami támogatásokra vonatkozó jogi rendelkezések szerinti előnyben részesítés, mivel a Bizottság által a piacnak megfelelően eljáró finanszírozóra alkalmazott mérce nem alkalmazható a reptéri infrastruktúra kialakítására.

Harmadik jogalapjukban arra hivatkoznak a felperesek, hogy a határozatot a kért részében azért is semmisnek kell nyilvánítani, mivel a Bizottság megszegett lényeges eljárási előírásokat, a visszaható hatály tilalmát és a bizalomvédelem elvét és a határozat önmagának is ellentmond.

⁽¹⁾ A Bizottság közleménye — Az EK-Szerződés 92. és 93. cikkének, valamint EGT-megállapodás 61. cikkének a légi közlekedést érintő állami támogatásokra való alkalmazása, HL 1994. C 350, 5. o.

⁽²⁾ A Bizottság közleménye — A repülőterek finanszírozására és a regionális repülőterekről közlekedő légitársaságoknak nyújtott indulási célú állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatásokról, HL 2005. C 312, 1. o.

2009. május 28-án benyújtott kereset — Olaszország kontra Bizottság és EPSO

(T-218/09. sz. ügy)

(2009/C 180/109)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselő: P. Gentili avvocato dello Stato)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága és az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal

Kereseti kérelmek

— Az asszisztensi tartalékállomány létrehozása céljából meghirdetett nyílt versenyvizsga-felhívás és az előválogató tesztek megsemmisítése — EPSO/AST/91/09 — Ofszet nyomdászati asszisztensek;

— az asszisztensi tartalékállomány létrehozása céljából meghirdetett nyílt versenyvizsga-felhívás és az előválogató tesztek megsemmisítése — EPSO/AST/92/09 — Nyomdai előkészítő asszisztensek.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes megtámadta a fent hivatkozott versenyvizsga-felhívásokat, mivel az ezekben előírt egyes vizsgákat szükségszerűen német, angol, illetve francia nyelven kellett letenni.

Állításainak alátámasztására az Olasz Köztársaság a következő jogalapokra hivatkozik:

— az EK 290. cikk megsértése, amely kizárólagos hatáskört biztosít a Tanács számára, hogy a közösségi aktusok nyelvhasználatát tárgyában egyhangúlag határozzon. E tekintetben a felperes hangsúlyozza, hogy a jelen esetben az EPSO gyakorlatilag a Tanács helyébe lépett a két versenyvizsga nyelvhasználatának meghatározása tekintetében, előírva, hogy második nyelvként és az előválogatói tesztek nyelvéként, a három írásbeli vizsga közül kettő, valamint a szóbeli vizsgák nyelveként a pályázóknak szükségszerűen az angol, a francia és a német közül kell választaniuk a tagállamok valamennyi egyéb nyelvének kizárásával.

— az EK 12. cikk megsértése, az Európai Unió Alapjogi Chartája 22. cikkének, valamint az 1/58 rendelet ⁽¹⁾ 1. és 6. cikkének, továbbá a Személyzeti Szabályzat 28. cikkének megsértése. E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a tagállamok valamennyi nemzeti nyelve az Unió hivatalos nyelve és munkanyelve. Következésképpen egy pályázati felhívás nem korlátozhatja háromra azon nyelvek számát,